

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quo pacto cu[m] Imperator facturus co[n]tra Persas expeditione[m],
Antiochiam venisset, ac à populo ludibrio haberetur, orationem quae
Misopogon inscribitur, ad illos miserit. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTOR.

Nam constat Doctores ecclesiæ, velut ex cōsuetudine quadam minimè prohibita ab ineunte adolescentia ad extremam vsque senectutē in gentilium disciplinis se exercuisse: idque partim disertis sermonis, & mentis exercendæ causa, partim vt eos ipsos scriptores doctrinæ, in qua tradenda errore lapsi sunt, penitus conuincerent. Ista quidem propter Apolinarios hoc loco pro nostra facultate disse-
quimus.

Quo pacto cū Imperator facturus cōtra Persas expeditionē, Antiochiam venisset, ac à populo ludibrio haberetur, orationem quæ Misopogon inscribitur, ad illos miserit. CAP. XV.

Imperator, vbi ingentem pecuniæ summam à Christianis collegisset, contra Persas expeditionem maturans, Antiochiam, quæ in Syria est, propere contendit. Quo cum venisset, honoris studium, cuius æstu exardescerat, Antiochenis palam facere cupiens, pretium rerum venalium plus æquo imminuit, neque temporis vllam duxit rationem, neque animo complexus est, ingentem exercitū vbiicumque adsit cum prouincialibus damnum necessariò afferre, tum rerum ad vitam necessariorum abundantiam omnino absumere solere. Quamobrem propolæ, & caupone qui res vendebant ad victum necessarias, cum damnū quod illis ex edicto Imperatorio contingebat, tolerare nō possent, à mercatura faciendâ destiterunt, vnde res ad vitā sustentandam accommodatæ urbem defecere. Itaque Antiocheni hanc ipsis inflictam plagam minimè ferentes (sunt enim homines ad contumeliam faciendam valde proiecti) nulla interposita mora, aduersus Imperatorem obuiam ire, contra eum grauitè vociferari, in eius Barbam (erat enim barba spissa promissaque) false illudere cœperunt: dixeruntque eum ipsam debere tondere, & funes ex eadem conficere: quinetiā numismā eius taurum continere, qui mundum cornibus expugnaret. Imperatorē enim, vtpote superstitione admodum obligatum, tauros ad simulachrorū aras creberrimè exsacrificasse constat: & ob eam ipsam causam iussisse vt ara, & taurus in ipsius numismate inciderentur. His dicitur Imperator ad iram concitatus, minabatur fe-
urbem

urbem Antiochiam grauisimis affecturum incommodis. Inde Tatsum Ciliciæ se recipit. Vt verò primum, quæ erant necessaria ibi parari iusserat, ex ea ciuitate propere decedit. Ex qua re Libanius Sophista, ansam ad scribendū arripiēs, tum orationem illam, quæ *πρεσβευτικὸς* inscribitur, id est, qua imperatorē pro Antiochenis exorauit, tū eam, quæ oratio ad Antiochenos de ira Imperatoris aduersum illos dicitur, cōposuit. Fertur Sophistā illū has cōfecisse orationes, in vulgus tamen minimè pertulisse. Imperatorem autē nō re ipsa in eos, qui cōtumeliis ipsum affecerāt, vindicādo, sed diſteria solū retorquendo irā suā posuisse. Nam oratione illa, quæ Antiochica, siue Misopogō, id est, odiū barbæ inscribitur, ab ipso composita, ciuitati Antiochiæ contumeliæ notas inuulsit ad perpetuitatem. Sed de his hæcenus.

Quomodo Imperator cum oraculum accipere voluisset, Dæmonium, Babilam martyrem reueritum, nihil respōderit, & de Imperatoris ira, & Theodoro confessore. C. A. P. XVI.

DEinceps de iniuriis, quibus Imperator id temporis Christianos Antiochiæ afficeret, dicamus. Vbi templum gentilium, quæ erant Antiochiæ, aperiri mandauerat, oraculum ab Apolline, qui in Daphne colebatur, accipere maturauit. Verum cum Dæmon, qui in eo delubro habitabat, vicinum suum, Babilam martyre videlicet, reformidās, nullum Imperatori responsum daret (loculus enim, quo corpus martyris tegebatur, erat in proximo) imperator causā intellecta, loculum martyris quā celerrimè inde transferri iubet. De qua re Christiani Antiochiæ certiores facti, vna cum mulieribus & pueris exultātes gaudio, psalmosq; canentes loculum ex Daphne in urbem Antiochiam transferunt. Psalmi autem, quos cecinere, reprehensionem deorū gentilium, & eorum qui in idola credebant, cōplexæ sunt. Tum quidem malum Imperatoris ingenium, quod antea tanquam in abstruso delituerat, omnibus patefactum est. Nam qui dudum philosophiæ studium professus fuerat, amplius se continere non poterat, sed psalmis ad gentilium probum decantatis ad iracundiam facile prouocatus, constituit

stituit